

[L. Rasmussen.]

Den højtærede Minister gentog derefter den højtærede Finansministers Ord ved en tidligere Lejlighed: at kun hvis vi selv gør vor Pligt, kan vi vente at faa Hjælp. Er det virkelig den højtærede Ministers Opfattelse, at kun hvis vi selv gør vor Pligt, kan vi vente at faa Hjælp? Ja, saa vil jeg dertil blot sige følgende: Den højtærede Minister meddeler, at den Fare, der truer i Øjeblikket, er Faren i Store Bælt ved et Sammenstød mellem Øst- og Vestmagterne. Ministeren har sagt sammen med Finansministeren, at det uundværligste Minimum under en saadan Kamp er 6 Orlogsskibe og mere til. I Dag har vi 40 pCt. af dette. Man vil sige: Ja, for det var umuligt, vi kunde ikke, selv om vi anspændte os til det yderste, have faaet mere. Men saa kom Finansministerens Tale ved sidste Skattelovsdebat lidt i Vejen, idet han jo næsten gav det Indtryk, at han havde saa mange Penge, at han ikke vidste, hvad han skulde gøre med dem. Hvor har man da Mod til at sige, at kun hvis vi selv gør vor Pligt, kan vi vente at faa Hjælp? Saa kan vi her i Danmark altsaa ikke vente at faa Hjælp i Dag, hvis det er sandt, hvad Venstre siger, for vi har da i Virkeligheden undladt selv at gøre vor Pligt. Lad dog være med under denne Debat at bruge alle disse Ord, som vi Gang paa Gang hører paa Møderne ude i Landet! Lad os dog en Gang faa det stoppet! Kør ikke mere frem med vore internationale Forpligtelser! Kør ikke mere frem med dette, at kun hvis vi selv gør vor Pligt, kan vi vente at faa Hjælp! Det er jo en eneste Fordømmelse af hele Venstres Optræden i denne Sag.

Jeg kommer saa til det nye, det „ærlige“ Forslag, Forslaget, der i Modsætning til Ordningen af 1922 ikke bygger paa Rammer større, end de kan udfyldes. Nu er Ærligheden der. Jeg nævnte nogle Tal, første Gang jeg havde Ordet, jeg paaviste dèr, at hvis vi om 10 Aar skal have det, Ministeren her foreslaar, skal vi bruge 65 300 000 Kr., det vil sige aarlig 6 530 000 Kr. Ministeren opstiller 4 Mill. Kr. Og saa sagde jeg til den højtærede Minister: Korrigér de Tal, jeg her nævner, hvis de er urigtige. De er rigtige, Ministeren har ikke rokket ved dem. Men, vil man sige, hvem siger, at vi skal have det om 10 Aar? Om 15 Aar har vi det heller ikke. Det væsentligste? Nej, ikke en Gang. Skulde vi have det om 15 Aar, saa skulde vi med den Ordning, vi har, og med det, der skal til, bruge 87 Millioner, og vi har kun 60 Millioner om 15 Aar, vi mangler 27 Millioner. Jeg kan sige, at om 30 Aar vil vi have ikke det, vi skal have,

men det væsentligste deraf. Prøv nu at stille det op. Fordi der i Dag truer en Fare for et Sammenstød mellem Rusland og England, skal vi i Store Bælt bruge det Materiel, her er Tale om. Om 30 Aar vil vi forhaabentlig have det væsentligste deraf. Jeg synes, det er at sætte Ærligheden i System. Det er Venstres Ærlighed, det indrømmer jeg, men jeg tror, at Ærligheden kommer til at staa i Gaaseøjne og understreges rigeligt, for at det kan ses, hvad det er for en Ærlighed, der er præsteret. Og jeg er sikker paa, at er der noget, som Venstres Ordfører fortryder, noget, som han aldrig vil sige mere, saa er det dette, at denne Gang er det et ærligt Forslag, for jeg er sikker paa, at det var ikke hans Tanke med det ærlige, at om 30 Aar kan vi faa det, vi har Brug for i Dag.

Jeg sagde før til de Konservative, at jeg vilde have lidt Respekt for dem, hvis de kom og sagde: Værsaagod, her er Pengene, det er ikke bare Ord, her er Offerwillie, her er Forsvarsvillie, her er Pengene, vi tager en frivillig Selvbeskatning, som vi gjorde det i 80erne og i 90erne, vi kan skaffe 1½ Million igen, og vi kræver ganske roligt Bunker af Millioner. De Konservative skal vel vogte sig for at tale om Offerwillie paa den Maade. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller syntes vist, at det var mægtig drabeligt, hvad han sagde, nemlig dette: Nu kræver vi, at det, Militærordningen af 1922 vil koste, skal opføres paa Finansloven. Ja men, kære, de 50 Millioner betyder jo ikke, at vi i Aar eller næste Aar faar det, vi skal have. Hvis vi om 10 Aar, ikke i Dag, men om 10 Aar skal have det, der i 1922 var et uundværligt Minimum, saa skal vi bruge 52 Mill. Kr. i 10 Aar. Men hvad hjælper det os, hvis Katastrofen i Store Bælt kommer i Dag. Nej, skal der være Logik i det, mener de Konservative lidt med deres Standhaftighed, saa maa de komme i Dag og sige: Maa vi bede om de 30 Millioner, Ministeren oplyser der skal bruges med det samme, og maa vi derefter bede om at faa 5½ Mill. Kr. opført paa Nybygningskontoen. De Konservative skal vel vogte sig. Hvis man spørger dem: Vil I skaffe Pengene? saa rører man ved de Konservatives allersvageste Punkt, det, hvor der i Stedet for Ord skal en Smule Handling til. Ved Venstres egne Oplysninger og ved de Konservatives egne Oplysninger er vi naaet dertil i Dag, at de to Parter staaar fangne i deres eget Garn, fangne saaledes, at jeg her kunde fristes til at bruge en Vending, som en Venstremand en Gang brugte fra denne